Ч. 77 Пятниця 10 (22) цьвітня 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостварх на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

З Ради державної.

На вчерашнім засіданю палати послів предложило правительство цілий ряд проєктів в справі угоди з Угорщиною, між котрими знаходять ся також проєкти що-до реформи податків консумцийних, реформи валюти, зміни статута австро-угорского банку і відновленя митово-торговельної умови з Угорщиною. Провідною гадкою предложень в справі податків посередних єсть приготоване средств на покрите потреб державних, що стають що раз більші, поправа фінансового положеня поодиноких країв коронних уділюванєм їм части доходів з податків консумцийних та підпиранє предприємств звязаних з тими податками, іменно же увзгляднюванє менших предприємств. З доходів податків від пива і горівки має бути сума $10^1/_2$ міліона розділена поміж краї коронні у відношеню до консумциї. З того жерела дохід держави збільшить ся о 39 міл. зр. З тої надвишки мають бути покриті кошти поліпшеня платні урядників. Податок від горівки (доси 35 зр. взглядно 45 зр. від гектолітра) має бути збільшений о 15 зр. а податок від пива (доси $16^1/_2$ кр.) о 25 кр. від гектолітра. Податок від цукру буде збільшений на 19 зр. (доси 13 зр.) від метричного сотнара. Податок від сирого олію мінерального (ропа нафтова) буде підвисшений о $3^1/_2$ зр.

Що-до реформи валюти, то правительство проєктує стягнути з обігу 112 міліонів державних нот і викупити 70 міліонів облігів салінарних за помочию $3^1/_2$ процентової позички а видати замість 112 міліонів — 64 міл. срібних корон по 5 корон разом, а крім того 108 міліонів корон в банкнотах 10-коронових.

Угода митово-торговельна з Угорщиною буде продовжена до 31 грудня 1907 а оборот млива буде знесений.

Перед приступленєм до порядку дневного відчитано письма судів жадаючих видапя послів: в Кракові пос. Дашиньского, в Тішині пос. Стояловского, у Львові посла Козакевича. — Відтак відчитано ряд інтерпеляций і пильних внесень, а наконець президент міністрів ґр. Тун відповідав на численні давнійші інтерпеляциї а між иншими: на інтерпеляцию в справи висланя войска на Крету і сказав, що кошти будуть виносити несповна 100.000 зр., а сума та буде вставлена до буджету на 1898 р.; на інтерпеляцию в справі складаня присяги міністром дром Кайцлем сказав ґр. Тун, що др. Кайцль зложив присягу, яка обовязує урядника вступаючого до служби державної. Опісля відповідали ще й міністри торговлі, зелізниць і справедливости на всілякі інтерпеляциї.

З порядку дневного слїдувала дискусия над внесенєм пос. Кайзера в справі обжалованя президента міністрів ґр. Баденїго за події в парляменті в днях 25, 26 і 27 падолиста 1897. Пос. Кайзер мотивував своє внесенє назвав цілу діяльність ґр. Баденїго одним рядом насильств і надужить, яких допускав ся як тогди, коли був звичайним урядником, так і пізнїйше яко намістник і президент міністрів. Lex Falkenhayna ухвалено безправно, бо против реґуляміну палати. (В тій хвили являє ся в палаті ґр. Фалькенгайн а з німецких лав вітають его оскорбляючими словами). Бесїдник взивав наконець палату, щоби она в імени справедливости голосувала за его внесенєм. — Пос. Ґрос казав, що его партия бере зовсїм на серіо обжалованє ґр. Баденїго. З обжалованєм міністрів, що правда, треба бути осторожним, але в сім случаю поясняє ся то нечуваним надужитєм бувшого президента міністрів. Дальше доказував бесїдник, що ґр. Фалькенгайн був лиш орудием в руках більшости. Ґр. Баденї міг на то покликати ся, що палата ухвалила внесенє ґр. Фалькенгайна, але його міністер мусїв то знати, що тим внесенєм нарушено конституцию. Ґрос зажадав наконець, щоби внесенє в справі обжалованя ґр. Баденїго передати окремій комісиї з 36 членів.

Опісля промавляли ще в сїй самій справі посли Ріґер (социялїст) і пос. Ґрабмаєр, по чім засїданє закрито о чверть на пяту, а слїдуюче назначено на нинї.

Вісти політичні.

Міністра дра Кайцля вибрано знову великою більшостию голосів послом до Ради державної з округа виборчого Карлин-Сміхів. Молодоческий пос. др. Едв. Ґреґр розпочав борбу против дра Кайцля і докоряє єму, що він без призволеня партиї вступив до кабінету. На то кажуть другі посли, що Ґреґр сам на засїданю комітету молодоческого промавляв за тим, щоби др. Кайцль вступив до кабінету ґр. Туна.

Зачувати, що пос. др. Ебенгох має бути іменований краєвим маршалком горішної Австриї, за чим мабуть міністер др. Кайцль промавляє найбільше.

Війна межи Сполученими Державами а Іспанією вже певна. Президент Мек Кінлї під-

---

18)

Мамин син.

(Повість з німецкого — Артура Цаппа.)

(Дальше).

— Алеж ради Бога, Оттонцю, що стало ся? — крикнула мати, коли побачила сльози на лици свого улюбленого сина. — Що тобі, мій любий хлопче? Нинї, в такий торжественний для тебе день, ти плачеш? Може маєш довги, Оттонцю?

Він не міг оперти ся силї, яка его тягнула до тої доброї, все лагідної женщини, котра разом з ним чула, як ніякий инший чоловік на сьвітї. Він кинув ся їй на груди і став на ново плакати і ридати.

Она пригорнула его до себе і гладила дрожачою рукою его голову, як колись, як він ще був дитиною та втихомирювала его, приговорюючи з пестощами:

— Не плач, не плач, Оттонцю! Не плач, синку. Ми заплатимо, ми якось собі порадимо. Лише не плач, мій любий, мій добрий Оттонцю!

Єму прийшло на гадку висповідати ся перед нею, зняти з себе той тягар і звірити ся її добрій, все прощаючій з усім, що так его мучило. Але коли він підвів ся і поглянув на єї затривожене лице, що з напруженєм і страхом ждало на его слово, опустила его відвага. Ні, нї, він не може їй сказати тої страшенної річи. То знищило би єї, убило би. І так придавив він в собі признанє, що вже висїло на его устах і зробив невинний вид.

— Нїчого, нїчого, мамо — відповів — я лиш так над всїм роздумував. І прийшло менї на гадку, чи не зле я робив, що допустив, аби ви.... ви і тато, тілько жертв приносили для мене. І я не знаю, чи віддячусь вам коли. Може.... може було би лїпше стало ся, як би ви не були мене посилали до школи, як би я був остав ся таким простим чоловіком як Кароль. Може було би то й для мене лїпше і я був би щасливійший як нинї, а зі мною й ви всї, мамо!

— І що ти вигадуєш — сказала мати і єї лице нараз просияло а щаслива усьмішка появила ся на єї устах. — А хоч би було ще раз тілько коштувало, то я нї на хвильку не жалувала би? Нї, нї, лиш тим не гризи ся, мій любий сину. Таж то найбільше щастє для родичів, як можуть довести дїтий до доброго становища. І отець не жалує, справдї нї. Ти чув, що він перше до мене сказав? Таж він такий гордий з тебе! Нї, нї. А тепер лягай-но і виспи ся. То лиш таке роздразненє у тебе, ти за богато учив ся. Іди, іди спати мій дорогий, любий, золотий сину!

Она помогла єму стягнути сурдут і вийшла відтак з комнати. Але чверть години пізнїйше почув Отто, як она легко. на пальцях входила знов до его комнати. Він вже загасив був лямпу і лежав в ліжку, а коли мати, наслухуючи, нагнула ся над ним, він удав, що спить.

XV.

На другий день в полудне, коли мала родина як раз засїла до обіду — з'явила ся цїлком несподївано Єлена. Она ледве дихала, єї лице було блїде і змінене. На Оттона найшов величезний страх. Обудило ся в нїм прикре причутє.

— Чи що стало ся? Може заслабла дитина? — спитала мати зі співчутєм.

Невістка заперечила головою і розплакала ся. Але то був лиш хвилевий, судорожний плач, що вирвавсь їй тепер по кількагодинним зворушеню. Треба було лиш кілька хвиль, а она знов успокоїла ся.

— Кароль вийшов ще о пів до девятої і ще не вернув — відповіла. — Замість него з'явило ся у нас двох судових урядників і зробили ревізию в цїлім нашім мешканю.

Старий Кестер аж підскочив.

— Ревізию робили у вас?.... — повторили его дрожачі уста. Великий, дужий мужчина аж дрожав на цїлім тїлї а его очи широко отворили ся і зі страхом глядїли на Єлену. — А що.... щож то має значити?

— То стоїть в звязи хиба лиш з тою справою, в котрій він сьвідчив — відповіла Єлена, обтираючи сльози і дивлячи ся, хоч все ще блїда, відважно на вітця. — Не розумію,

писав вже ухвали конґресу і ультіматум до їшпаньского правительства, в котрім жадає щоби Їшпанці винесли ся з Куби. Час до відповіди на ультіматум назначений до суботи о півночи. Рано в суботу мають розпочати ся кроки военні. Войска американьскі вже в повнім руху. Полк мілїциї в Огайо вже змобілїзований і вимашерував на побереже Фльориди. Фльота американьска, що стояла коло Кей-Вест, укріпленого острова на полудни від Фльориди, дістала вже приказ лагодити ся в дорогу мабуть на Кубу і Порто-Ріко. Американьска ескадра, що була на хіньских водах, стоїть вже коло Филипиньских островів. Мінїстер війни предложив в сенатї закон, котрий дїлить народну оборону на два головні відділи: правильне войско і охотників. Охотників можна уживати лиш в случаю грозячої війни а служба їх має тревати три роки, наколи війна не скінчить ся скорше. Всї горожани від 18 до 45 року житя творять народну оборону.

Посол їшпаньский Бернабе виїхав вже з Вашінґтону. Перед своїм виїздом сказав, що їшпаньске правительство не дасть відповіди на ультіматум лиш пішле паспорти американьскому послови, лишаючи Америцї вину за розпочате війни.

Новинки.

Львів дня 21-го цьвітня 1898.

— **Президия ц. к. краєвої Дирекциї скарбу** іменувала старших інспекторів податкових Ант. Прохаску і Володисл. Каменобродского заступниками предсїдателя оцїночної комісиї податку особисто-доходового для повітового округа „місто Львів“.

— **Мінїстерство зелїзниць** знизило на лїтний сезон о 50% карти їзди до Яремча, Микуличина і Ворохти.

— **Справа кас Райфайзена.** Др. Савчак конферував в четвер з пос. Вахнянином і дром Скалковским в справі кас Райфайзена, котрих орґанїзацию поручив єму розслїдити краєвий Видїл. Др. Савчак виїздить нинї до Відня, а відтак удасть ся до Праги.

— **Положенє угольного каменя** під будинок польского театру у Львові відбуде ся дня 30 цьвітня с. р.

— **Дирекция краєвої низшої школи рільничої в Бережници** коло Стрия оповіщує: З днем 1. липця 1898 розпічне ся новий рік шкільний в краєвій низшій школї рільничій в Бережници, в цїли вивченя передовсїм синів селяньских на здатних і практичних господарів. Хотячий вступити до тої школи яко ученик звичайний, повинен: 1. Внести найдальше до 30 мая 1898 подане до Дирекциї тої школи, з долученем: а) Метрики уродженя на доказ, що кандидат укінчив 16 рік житя; б) сьвідоцтва шкільного з укінченя з добрим поступом школи народної. Кандидати, котрі викажуть ся сьвідоцтвом, що укінчили науку доповняючу, будуть мати першеньство при рівних инших услівях; в) сьвідоцтва моральности і сьвідоцтва з дотеперішного занятя, по скінченю школи, виставленого через властивий уряд приходский і уряд громадский; г) сьвідоцтва здоровля виставленого через лїкаря. 2. В дни означенїм через Дирекцию піддати ся іспитови вступному, з котрого тая осудить, чи кандидат єсть достаточно умислово розвинений і посїдає потрібну науку елементарну, щоби міг належито користати з науки, викладаної в школї рільничій. 3. Сини селян посїдаючих власне ґаздівство мають першеньство перед иншими кандидатами. 4. Ті, котрі хотять отримати безплатне удержане коштом фонду краєвого, повинні при поданю до Дирекциї о приняте долучити подане о то до Високого Видїлу краєвого, з долученем документів доказуючих, що родичі або опікун не можуть утримати кандидата власним коштом. 4. Кождий ученик, вступаючий до закладу, повинен бути заосмотрений в достаточне біле і дві пари доброї обуви. Близших відомостий удїлить на жадане Дирекция школи.

— **Виставу домового промислу** загадує отворити по сьвятах в Черновцях львівске товариство для підпираня промислу домового і краєвого. В тій виставі возьме передовсїм участь глиняньске ткацке товариство, яке вспіло розбудити більший промисл краєвий і висилати навіть свої вироби за границю. Виробляє оно досить ріжнородний товар, а именно: 1) Рушники льняні, 1 штука по 55 кр. 2) Материї шовкові на фелони і орнати, з самого шовку, 1 метер 5—7 зр., півшовкові по 3—3·50 зр. 3) Образки малі Матери Б. Ченстоховской, вироблені з шовку, по 60 кр. за штуку. 4) Фартушки могарові, менші по 3 зр., більші по 5·50 зр. 5) Пастільники (обруси) з Воскресенем Христа, широкі 1½ м., довгі на 2 м., з бавовни по 2·50 зр. 6) Хідники ютові, в ріжних барвах, широкі 65 м. по 75 кр. за 1 метер. 7) Портиери бавовняні, в трех барвах (білій, червоній і синїй) 4 м. довгі, 1 пара 9 зр. 8) Макати шовкові, переткані золотими нитками, жегардові, 1 штука від 50—70 зр. 9) Капи на ліжка з козячої вовни в трех барвах (білій, червоній і ґранатовій), 1 штука по 16—20 зр. 10) Образки більші Матери Б. Ченстоховскої по 1 зр. Крім того ще: 1) Виріб полотна звичайним способом. 2) Виріб полотна поспішною лядою. 3) Полотенця в трех барвах. 4) Килимки на підлоги і до стїн. 5) Рушники на замовленя з пряжі замавляючого. 6) Материя камґарнова на одїня. 7) Рушники адамашкові в цьвіти, на половину з вовни і бавовни 8) Димки в цьвіти на пошевки. 9) Капи бавовняні на ліжка о трех барвах: білій, червоній і шафіровій.

— **В Стрию** відбуде ся в память сотних роковин відродженя малорускої словесности і рівночасно XXXVII роковин смерти Тар. Шевченка дня 28 н. ст. цьвітня т. є. в четвер по Провідній недїли торжественний вечер, в котрім возьме участь хор Львівского Бояна, панї Лопатиньска, артистка співачка руского театру, а проф. львівского унїверситету др. Олекс. Колесса виголосить відчит. Богату проґраму оповістить комітет пізнїйше.

— **Видїл краєвий** постановив не уживати арештантів до робіт при реґуляциях рік, хиба лише в такім случаю, коли би місцеве населенє не хотїло користати з жертвованого єму зарібку.

— **Пожар віденьскої біржи.** З Відня телеґрафують під днем 20-го с. м.: Нинї о годинї 2½ в ночи вибух огонь в будинку біржи на Штубенрінґу. Займило ся над стелею біржевої салї і полумінь обгорнула вскорі цїлу салю та инші комнати будинку. Величезна лупа заясніла над містом. Аж над раном удало ся огонь зльокалїзувати. Причиною пожару мало бути нагле перерванє електричного проводу. Шкоду обчисляють на 150.000 зр. Біржеві операциї відбували ся вчера в льокалях товарової біржи.

— **Огонь** вибух в Городку ві второк дня 19-го с. м. в ночи. Згоріло до тла 35 селяньских домів разом з господарскими будинками і всїми припасами. Ратунок в наслїдок величезного вихру був неможливий.

— **Нова крадіж на почтї.** В Тернополи в жидівскі сьвята листонос принїс одному богатому купцеви-жидови грошевий лист на 1500 зр. Жид за-для сьвята не підписав рецепису, а сказав, що другого дня зголосить ся з рецепісом на

як они впали на ту божевільну гадку, що Кароль.... она затремтїла, закрила собі лице руками і голосно застогнала.

— Ти чей не гадаєш? — почав старий.

— Що они єго уважають за злодія — докінчила Єлена, відіймаючи руки від лиця.— Очевидно, що так мушу гадати, бо инакше чого-ж би робили ревізию і та й чому... він прецї мусїв би був вже давно вернути.

Она опустила ся на найблизше крісло, оперла лікті на столї і звісила голову на руки.

Панї Кестерова, наполохана, лиш заломила руки і доси мовчала. Тепер обернула ся до Оттона.

— А що ти гадаєш, Оттонцю?

Отто сидїв як задеревілий, а цїле єго тїло аж горіло від горячки. Тепер зірвав ся і вхопив за капелюх.

— Іду там... на полїцию! — сказав коротко захриплим голосом, дивлячись в землю, немов би бояв ся поглянути на присутних.

Єлена підняла зараз своє лице.

— Дякую тобі, Отто — сказала щиро. — Ти робиш велику прислугу менї і Каролеви. Жду тут доки не вернеш.

Він лиш коротко кивнув головою і вибіг. Мов заголомшений, не в силї зібрати своїх гадок, не рішившись нї на що, перебіг далеку дорогу з дому аж до дирекциї полїциї.

Але на дармо трудив ся. Комісаря, що переводив ту справу не було вже в урядї. Просьби Оттона, аби єму дозволено поговорити з увязненим, не увзгляднено. По полудни — як єму сказали — перевезуть Кароля до слїдчої вязницї і справу, передадуть слїдчому судиї. Нехай удасть ся до него.

З тим відправлено Оттона і єму не лишало ся нїчого иншого як вертати до дому. Там не йшлось єму так скоро як сюда. Здавалось навіть, що єго ноги немов приростають до хідника, коли він наближав ся до Руґійскої улицї. Як він покаже ся Єленї? Що скаже їй? Він уявляв собі єї біль, єї розпуку і пим заволоділа страшна тревога, аби не попасти їй перед очи, а рівночасно відраза перед домом. Раз навіть задержав ся і завернув вже кілька кроків. Але вкінцї все таки відважив ся. Що єму з того, як він буде зволїкати; раз мусить вже прийти до дому і побачити ся з Каролевою жінкою.

Коли прийшов до дому, вибігла напротив него Єлена.

— Як то... — крикнула — єго нема, Кароля нема?

Отто здвигнув плечима і зупиняючись оповів, що сказали єму в полїцийнім бюрі. Він не сьмів піднести очий на сумуючу і побиваючу ся братову.

— Завтра піду до слїдчої вязницї — поговорю з слїдчим судиєю — додав скоро. — Він ту справу лїпше осудить, як полїция, він дасть ся пересьвідчити, що Кароль невинний.

Але Єлена мало зважала на ту потїху. Она упала на крісло, що стояло коло стола, закрила лице руками і голосно плакала. Панї Кестерова стояла коло неї, схилила ся над нею і силувала ся потїшити єї.

Кестер приступив до неї з другого боку і помагав жінцї втихомирити біль невістки.

— Єго невинність виявить ся. То ніяк не міг бути він... неможливо! Того не можу припустити о нїм, не можу припустити о моїм синї. Тут іде лиш о кілька днів слїдчої вязницї.

Отто не міг довше видержати того нарікання. Він утїк до своєї комнати, але тут знов задержав ся при дверех і приложив ухо до отвору в замку. Плач Єлени різав єму серце і він кілька разів клав руку на клямку з наміром вийти і сказати побиваючій ся:

— Стій, не плач, отри твої сльози, твій Кароль невинний, то я зробив!

Але все в послїдній хвили опустила єго відвага. То переходило єго сили назвати себе тут в очах свого вітця і матери — злодієм. Завтра, перед слїдчим судиєю, скаже він всьо, завтра.

Слїдчий судия слухав молодого чоловіка з видним вдоволенем. Отто представив з горячим чувством молодість брата, єго отверту, щиру вдачу, єго честноту і добре, жертволюбне серце.

— Вірте менї, пане раднику — закінчив він щиро — що мій брат цїлком невинний. Єму дїє ся велика кривда. Завірюю вас о тім, присягаю вам на всьо, що менї сьвяте.

— Ваша горяча оборона брата приносить честь вашому серцю — відповів судия — і я радо вірю, що в слїдстві виявить ся невинність вашого брата, але поки що заходять такі обтяжаючі обставини, що я не міг би погодити увільненє вашого брата з моїм почутєм обовязку. Що ваш брат був день перед крадежию у родичів і що жадав як раз суми, яку відтак украдено — то факт.

— Нещастний случай — застогнав Отто і виймив хустину, аби обтерти мокре чоло.

— Так само обтяжаючою єсть і та обставина — говорив судия дальше, не звертаючи уваги на замітку Оттона — що ваш брат був в мешканю родичів як раз в часї, коли сподїяла ся крадіж. Що він мав там робити?

— Він прийшов, аби перепросити родичів за ті прикрі слова, які в суперечцї сказав день перед тим.

Судия усьміхнув ся.

— То виглядає дуже на викрут — відозвав ся — і ви, пане товаришу, коли-б трохи менше були інтересовані в тій справі, не уважали би того за правду так само як і я. Ваш брат — як то ясно виходить з зізнань матери — був

почту. Листонос віддав лист з грішми урядникови на переховок, а коли другого дня жид прийшов на почту, урядник не знайшов уже листу з грішми в замкненій шуфляді.

— **Про дефравдацию на почті** в Нижбірку пишуть нам: На почті в Нижбірку новім, в повіті гусятиньскім, викрито дефравдацию. Високість здефравдованих гроший поки що невідома — на всякий случай доходить до 6.000 зр. Дефравдацию викрито в той спосіб: Дня 6-го цьвітня виїхала тамошна експедиєнтка почтова Єлисавета з Нітецких замужна Лещакова, разом з своїм мужем Іваном Лещаком, учителем молодшим на сьвята; полишивши почту на писаря громадского Михаловского, а рівночасно просила листовно жену емеритованого учителя Ом. Друка в Нижбірку старім, котрий під ту пору був у своїх кревних в Мшанці і Слобідці, що коли поверне до дому, аби був так добрий, та надзорував Михаловского на почті. Плян був обдуманий добре, бо Ом. Друк мав вернути до дому аж 11-го цьвітня — а тогди було би вже за пізно викрити дефравдацию. На щасте Ом. Друк вернув до дому 7-го цьвітня, а довідавши ся, що Лещаки виїхали з дому, полишивши почту на Михаловского, та що просили єго жену, аби по своїм повороті дозорував Михаловского, поїхав сей час на почту. Тут на перший погляд спостеріг, що в касі почтовій бракує до 5000 зр., а що Михаловский сказав, що Лещаки виїзджаючи з дому, весь засіб грошевий вислали до Дирекциї, чекав на поквітоване Дирекциї. В тім часі прислала почтова Дирекция квіт на 1800 зр., отже після его гадки все таки до 3.500 зр. бракує. Слідуючого дня дістає тойже Ом. Друк лист з Бреми від Міслера, в котрім Міслер дякує єму за посилку 60 зр. яко завдаток на карту корабельну до Нового Йорку для Лещака і єго жени, а заразом доносить, що для Лещаків приготовив вигідну „каюту" II. кляси і що за відповідну услугу в часї подорожи постарає ся, та про їх вигоду в часї подорожи буде дбати. Маючи тілько доказів, віднїс ся Ом. Друк телеграфічно до Дирекциї почт і телеграфів у Львові, і як звістно, Лещаків в Бремі арештовано і до суду окружного в Тернополи відставлено. В дефравдациї брало участь кількынайцять осіб, між ними, на жаль сказати, трех почтовців. З огляду на ведуче ся тепер слїдство судове, більше писати не можемо. При Лещаках найдено 4.500 зр. Здає ся, що почтовий заряд не понесе великої страти. — *О. Др.*

—**Померли:** Корнило Гриневецкий, урядник при тютюневім магазині, дня 18 с. м. скоропостижно, в Самборі; — Николай Баєвский, богослов III-го року, дня 15 с. м. в Городници, коло Тернополя, в 23-ім році житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Прискорені поїзди для перевозу худоби з Галичини і Буковини до Відня і Праги.** Міністерство зелїзниць поробило заходи, щоби всї галицкі і буковиньскі поїзди для перевозу худоби, призначені на віденьский і прагский понеділковий торг могли бути висилані з таким приспішенем, яке прислугувало доси лиш окремим поїздам висиланим на кошт галицкого акцийного гіпотечного банку. В наслідок того будуть вже від 1 мая ходити поспішні поїзди для худоби раз на тиждень зі стациї Ікзани на Львів, Краків, Осьвіцим, Прерів до Відня і до Праги. Ті поспішні поїзди не будуть дорожші від дотеперішних звичайних, а одержать полученя зі всїми бічними шляхами Галичини і Буковини, так що вся худоба з обох країв, призначена на понеділковий торг у Відни або Празї прибуде там на місце вже в суботу. День і годину, коли згаданий поїзд буде відходити з кождої поодинокої стациї будуть оголошені на всїх тих стациях, а також подасть ся їх до відомости всїх громад Галичини і Буковини, з котрих висилає ся худоба на згадані торги.

Торг збіжевий.

Львів дня 20 го цьвітня: Пшениця 11·75 до 12·— зр.; жито 8·— до 8·30; ячмінь броварний 7·25 до 7·75; ячмінь пашний —·— до —·— овес 8·— до 8·30; ріпак 11·— до 11·50; горох 7·25 до 10·—; вика 6·— до 6·50; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 6.50 до 7·—; гречка 8·— до 8·50; конюшина червона галицка 38·— до 45·—; шведска —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка 15·— до 22·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара —·— до —·—; нова 5·75 до 6·—; хміль —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 21 цьвітня. Справоздане міністерства рільництва о стані засївів каже, що стан озимини в цїлій половині монархії єсть досить добрий, ріпак і конюшина досить добрі, сїножата по найбільшій части показують добре, управа кукурузи і бараболь в повнім ходї. На садовину заповідає ся великий урожай.

Мадрид 21 цьвітня. Американьский посол Вудфорд одержав вже ультіматум і вручить єго нинї іспаньскому правительству.

Вашінґтон 21 цьвітня. Урядово подають до відомости, що Сполучені Держави на случай війни з Іспанією зречуть ся вести війну способом корсарским.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова 1)	—	—	—	—	9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води 3)	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович 4)	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович 5)	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[6]	7·48[6]
Янова	—	—	—	—	1·04[6]	3·15[7]	—

1) Від 10 липня до 31 серпня. 2) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. 3) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. 4) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. 5) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. 6) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята. 7) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. 8) Від 1 мая до 30 вересня вкл. 9) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

1) Від 10 липня до 31 серпня. 2) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. 3) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. 4) Від 15 червнядо 31 серпня лише в неділї і сьвята.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

при тих відвідинах дивно нетерпеливий і неспокійний. Не хотів приймити чашки кави, якою єго мати хотїла угостити і вже по кількох мінутах, не ждучи аж отець обудить ся, відійшов. Той посїх брата як раз в тім дни єсть що найменше дивний.

Отто знов застогнав. Чиж було цїлком неможливо побороти упереджене того чоловіка, що обжалованого вже наперед уважав за злочинця? Не було иншого способу увільнити увязненого, як хиба віддати самого себе караючій справедливости і стратити надію на свою будучність а може й на житє?

— Але найбільше обтяжаюча обставина — научав судия, не примічуючи навіть, що діє ся в серци молодого чоловіка — найбільше обтяжаюча обставина виявила ся при ревізиї вчера в мешканю вашого брата. В однїй шуфляді єго бюрка найдено ключ від сїнешних дверий. Той ключ, як зараз сконстатовано, не надавав ся нї до одних дверий в мешканю вашого брата. Отже велїв поліциї удати ся до мешканя родичів і спробовати там.... При тих словах судия підняв ся і підійшов до телєфона, що був уміщений в однім кутї комнати. — Може бути, що поліция вже там була — додав обертаючи ся до Оттона. Відтак задзвонив і по короткій розмові телефоном вернув на своє місце.

— І таки так єсть, як я надіяв ся — відозвав ся піднесеним голосом — найдений у брата ключ надає ся цїлком до сїнешних дверий у ваших родичів.

— Алеж то ще не доказ, що мій брат злодій! — крикнув Отто в розпуцї, а в голові єго шуміло і серце било як молот.

— Не доказ — відповів судия, хитаючи з невдоволенем головою над упертостию асесора — але все таки майже пересьвідчуюча обставина. На кождий спосіб зрозумієте, що я в ніякий спосіб не можу вволити вашому бажаню і випустити вашого брата на волю.

Судия поклонив ся на знак, що хоче скінчити розмову, але Отто приступив ще близше до престола. Єго очи сьвітили як в горячці, руки дрожали, єго віддих був скорий і тяжкий.

— А однако мій брат невинний — крикнув він не тямлячись. — Вы замкнули до вязниці невинного. Єго інтерес упадає і єго жінка гризе ся, а він не зробив нїчого злого. Увільніть єго, а увязніть мене замість него!

Судия подивив ся на асесора, немов би побоював ся, що він нагле зійшов з розуму. Відтак похитав головою.

— Пане товаришу, ви не повинні би так забувати ся — сказав з легким докором. — Я розумію, що вас дуже діймила та сумна пригода в вашій родинї, але все таки ви правник і не повинні приходити до мене з такими... неможливими жаданями. Не говорім більше о тім, то вас надто дразнить. Инакше може менї вкінци скажете, не уважаючи на стан, до якого належите, що ви самі єсьте виновником.

Та насьмішка в словах і в лици вже знетерпеливленого судиї зробила на Оттона дивне враженє. Він сам не знав, що з ним діє ся, коли судия задзвонив і велїв возьному помогти Оттонови надїти плащ. Заки ще асесор отямив ся, опинивсь вже на дворі. Дома хотів піти зараз до своєї комнати, але мати, що чула як він прийшов, вибігла напротив него до сїний.

— Бідний Отто! — почала і втягнула єго до комнати. — Не бери собі того так до серця, дитинко. То чей тобі не пошкодить в урядї? Як гадаєш? Там чей не будуть дивити ся на те, що то твій брат? Ти-ж тому не винен.

Як би єго що вкололо, підскочив Отто і вирвавшись матери вибіг назад на улицю та пігнав наперед себе, немов би єї слова були батогами, перед котрими утїкав.

(Дальше буде).

ОГОЛОШЕНЄ.

Дня 25-го цьвітня о годині 4-ій по полудни, відбуде ся ліцитация на предприемство будови нового дому приходского в Струтині вижнім почта Долина. Рефлектуючі могуть переглянути плян в канцеляриї уряду приходского. 24

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи", і всїх иньших часописий принимае виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимае також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера.